

VIOLÈNCIA PREBÈL·LICA (II)

Rodolfo Llopis el 15 d'abril digué en les Corts: "la Iglesia, imprudentemente, tomó partido, jugó y ha perdido. Por lo tanto tenía que sufrir las consecuencias de su pérdida". De manera que molt pocs dies després de les eleccions començaren a produir-se actes de violència anticlerical a diferents localitats d'Espanya.

La censura exercida sobre la premsa nacional impedí el coneixement detallat d'aquesta violència, però les seves dades foren conegudes per les intervencions parlamentàries. La primera fou la de Calvo Sotelo (15-04-1936), que assegurà que del 16 de febrer fins al 2 d'abril s'havien produït 106 incendis en esglésies i 36 assalts i destrosses en altres. Gil Robles digué que foren 170 les esglésies cremades i d'altres, que més de 300. Per la premsa regional estudiada per González Gullón i Blázquez Miguel i per les notícies provinents d'arxius eclesiàstics aportades per Moral Roncal i Càrcel Ortí, sabem que entre el 16 de febrer i l'1 d'abril, 69 esglésies foren cremades i 105 saquejades. De la qual cosa en el mes de març, el nunci Tedeschini protestà davant del president del Govern, Azaña, que li contestà sarcàsticament que el Govern havia fet tot el possible "para evitar, como lo ha logrado, la extensión de los hechos". De manera que és un fet inqüestionable, que en la primavera de 1936, per tant abans d'esclatar la guerra civil, la violència anticlerical arribà al seu punt més àlgid.

Segons l'estadística elaborada per Manuel Álvarez Tardío i Roberto Villa García –la lectura de la qual recomanem– (3), entre el 17 de febrer i 16 de juny de 1936, hi hagué un total de 957 actes violents, a saber: 325 edificis religiosos incendiats, 416 assaltats o saquejats, 129 foren objecte d'atemptats d'incendi, destruïts 56 monuments religiosos i agredides 31 persones eclesiàstiques. En el mapa que publiquen aquests investigadors es veu ben bé, que deu de les dotze províncies en les quals quasi no hi hagué actes de violència anticlerical, es troben a les regions de Castella la Vella i Castella la Nova, Catalunya, Navarra, País Basc i a la província de Guadalajara. I que les 13 províncies que més es distingiren per la seva violència anticlerical foren les de Cadis, Granada, Màlaga, Sevilla, València, Alacant, Múrcia, A Coruña, Lleó, Rioja, Madrid, Astúries i Cantàbria, que entre totes foren escenari de 692 actes de violència anticlerical, és a dir, un 72% del total. Per tant la violència es repartí per tot Espanya, però de manera molt desigual.

(Continuarà).

E. ZARAGOZA

(3) *El impacto de la violencia anticlerical en la primavera de 1936 y la respuesta de las autoridades*, a "Hispania Sacra", núm. 132 (2013) 683-764.

EDITORIAL BONA OCUPACIÓ I CUES

Encara que el temps no ha acompanyat gaire, aquests passats dies denominats de minivacances de Setmana Santa han representat una bona ocupació per Sant Feliu, almenys pel que fa visitants, que durant els primers dies pogueren gaudir de la platja, però que al final s'hagueren de conformar en passejar per les vies ciutadanes i alguna visita cultural. Havia l'oferta del Mercat del Brunyol que va acollir una bona assistència de clientela, però potser el dia de màxima afluència va ser el diumenge de Pasqua, que amb la presència del mercat dominical al passeig i també amb els estands de l'ANC amb el Bus.Cat ubicats al final del passeig del Mar amb el dels Guixols, enfront el Casino dels Nois, donaren una gran animació a la zona.

Aquestes denominades minivacances de Setmana Santa, a diferència del que passa a les normals d'estiu, potser comporten que tota la família les gaudeixin plegats, això pot ser motiu que la presència de visitants sigui més nombrosa en aquest període més curt, amb més desplaçaments de vehicles i que el moviment d'aquests sigui més notable. En aquest sentit les llargues cues i caravanes a les principals vies també s'han deixat veure i han estat conflictives.

Una circumstància que també s'ha donat enguany i pel que fa a cues, foren les que es formaren a les pastisseries de la ciutat, especialment el diumenge de Pasqua, per adquirir la Mona o comprar altres tipus de dolços i especialitats. Aquest podria ser probablement un signe de revifalla de les tradicions populars catalanes dins el món de la rebosteria, en el qual els mestres pastissers fan veritables obres d'art en xocolata i altres ingredients.

Capítol a part és el tema del menjar i beure. Les terrasses dels bars i restaurants també s'han vist molt concorregudes, probablement per les campanyes endegades per l'Ajuntament pel que fa al bacallà, al peixopaló i a les tapes.

Tota aquesta presència de visitants a la ciutat s'ha d'entendre que correspon a turisme d'apartaments, urbanitzacions, hotels o residents en altres poblacions, que aprofiten per passar el dia a Sant Feliu, fer les compres, menjar en algun restaurant i alguna visita cultural, per retornar al seu lloc de residència escollit per aquests dies de Setmana Santa. Es podria arribar a aquesta conclusió perquè pel que fa a l'oferta hotelera, en aquests moments a Sant Feliu seguim sota mínims, tot recordant en cada moment i nostàlgicament, els Hotels Anlló.

NIQUETIERS GUIXOLENCS



Pàgina de dietari

Al punt de la mitjanit

17.febrer. 2014

Començar a deixar la ciutat enrere: el centre, les llums, el brogit, els restaurants, la gent. Esgarrapar els últims minuts del metro. La mitjanit ja ronda, i els vigilants són a l'entrada de les escales. El granat del seu uniforme es desdibuixa dins una foscor indefinida, èterica, estranya. Buscar la via i esperar a l'andana una estona més del que és habitual. Quatre minuts és una eternitat a dins l'estació. I tot d'una recordar Slake, el protagonista d'*El Robinson del metro*, aquell noi de tretze anys que vivia dins la panxa de Nova York.

Comptar les parades, i anar repassant la història i els seus personatges: Arc de Triomf, Glòries, Navas... Fabra i Puig i, entre filatures i xemeneies, trepitjar el carrer on hi ha el cotxe aparcad, indemne després d'estalviar-se la frisança del trànsit de la tarda. I buscar la sortida, tan i tan a prop que és. I saber que només és qüestió d'una hora arribar a casa, i fer-se creus en pensar que abans era tota una proesa anar a ciutat.

La sortida per l'artèria central de la Meridiana és fàcil, neta. Feta de carrils i braços que ara es bifurquen i ara s'unifiquen, distribueix amb eficàcia els viatgers. Cadascú a la seva destinació. I així entrar al primer tram de l'autopista, il·luminat des dels fanals alts que tot ho vigilen, reminiscències d'una ciutat encara oberta. I una mica més tard, el peatge, i tot seguit ja la negror, que engoleix les balbes carrosseries. Anar travessant els pobles des de lluny, per no despertar-los. Dormen. Els ulls, però, estan desperts, conscients que no es poden permetre cap negligència. Poc trànsit, només els fars dels noctàmbuls que no necessiten cafeïna per no adormir-se. I camioners que van fent i desfent camí i feina.

El Montseny calla i l'ombra del castell d'Hostalric és d'una severa presència. Més enllà, la sortida de casa, assenyalada pel fre valent i el ronc del motor que s'alenteix fins a enfilars la calçada monòtona de l'autovia. Torna la comoditat de només mirar endavant, i també el seny d'afluïxar la marxa, que la velocitat emborratxa. No deixar-se endur per la inèrcia i saber treure el peu de l'accelerador a temps. Saber respectar els límits dels números de llavis vermells i no subestimar els radars insomnes.

Fragment d'una nit sense nafres, quotidiana. Trajecte de sécs coneguts.

ÀNGELA RIBAS I LACASA



www.setmanariancora.cat – facebook: Setmanari Àncora - Imprimeix: Arts Graf. Fontané. c/ Fortuny, 2-A, 17190 Salt. - Dipòsit Legal: GI-22-1961.

El Setmanari ÀNCORA és una revista independent, oberta a tots els matisos i a totes les ideologies i la seva opinió només es reflecteix en els articles editorials. Ni la revista ni els col·laboradors habituals, no se solidaritzen necessàriament amb les opinions que exposen, defensen i signen els autors de llurs articles.

Edita: Associació Cultural Bitàcola – Director: Josep M. Isern.

Redacció, administració i publicitat: Passeig dels Guixols, 17-Galeries del Mar - Horari redacció: dilluns de 18 a 20 hores – Tel. i fax: 972 328 366 – Adreça postal: Apartat 99 – 17220 Sant Feliu de Guixols – Adreça electrònica: redaccio@setmanariancora.cat –

Subscripcions:

FORMAT PAPER LOCALS: ANUAL: 80 €
TRIMESTRAL: 20 €
FORMAT PAPER FORANS: ANUAL: 100 €
TRIMESTRAL: 25 €
FORMAT DIGITAL (Format pdf): ANUAL: 60 €
TRIMESTRAL: 15 €

Membre de (E) ACP C
Catalunya
de la Premsa
Catalana

Generalitat de Catalunya
Departament
de la Presidència